

оцінка ризиків та аналіз їхнього розподілу за будь-якими аспектами – територіальним, аспектом часу, за об'єктами, чинниками, наслідками тощо. Під час виконання етапу узагальнюються отримані дані, формулюються рекомендації, які необхідні для розробки заходів з управління ризиком. На цьому етапі також виконується оцінка значимості існуючих проблем та здійснюється порівняння отриманих кількісних характеристик ризику зі значеннями умовно визначеного прийняттого ризику. За результатами виконаних досліджень узагальнюється здобута інформація та робляться висновки щодо рівня фактичного ризику.

Таким чином, можливо зробити висновок про те, що перехід на систему аналізу та управління ризиками надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру є пріоритетним завданням державної політики України, основою забезпечення гарантованого рівня безпеки громадянина, суспільства, держави.

ГЕОИНФОРМАЦИОННЫЕ СИСТЕМЫ КАК МЕТОД ОБРАБОТКИ ИНФОРМАЦИИ

Карпец К. М.

*Национальный университет гражданской защиты Украины,
г. Харьков*

Геоинформационные системы (ГИС) – это информационные системы, предназначенные для сбора, хранения, анализа и визуализации (выдачи) пространственных данных. Науку и производственную деятельность, связанную с научным обоснованием, проектированием, созданием, эксплуатацией и использованием информационных систем, называют геоинформатикой.

Геоинформатику сегодня уже трудно назвать новой сферой деятельности, хотя возникла она не так давно. Существует несколько версий, откуда происходят первые геоинформационные системы: из Соединенных Штатов, где целью их создания было обеспечение точности ракетных стрельб, или из Канады, где перед государственным

департаментом природной среды остро встал вопрос систематизации больших объемов накопленных картографических и справочных данных. Первым примером географического анализа считают работу доктора Джона Сноу, что использовал карту с обозначением случаев смертности от холеры в Лондоне в 1854 году для определения источника заражения.

Первые ГИС были доступны только для крупных учреждений, поскольку требовали значительных площадей для размещения вычислительной аппаратуры и банков пространственных данных в виде перфокарт или перфолент. Широко известные сегодня ГИС-продукты начали появляться в 80-х годах прошлого века: в 1982 году вышли AutoCad и ArcInfo, в конце 80-х появилась MapInfo. Но только в 1994 году вышла ГИС ArcView 2.0 компании ESRI, что должна была работать на обычных персональных компьютерах, и поэтому делала ГИС доступными и для небольших компаний и организаций.

В настоящее время ГИС находят применение в самых различных сферах деятельности, где нужно хранить и обрабатывать информацию, характеризующееся пространственной составляющей.

СТАТИСТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО НАПОВНЕННЯ ПАСПОРТІВ ПОТЕНЦІЙНО НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТІВ

Петленко О. І.

*Науково-дослідний, проектно-конструкторський
та технологічний інститут мікрографії, м. Харків*

НДІ мікрографії забезпечує актуалізацію даних про потенційно небезпечні об'єкти (далі – ПНО) в базі даних (далі – БД) Державного реєстру потенційно небезпечних об'єктів (далі – Державний реєстр ПНО). Основним джерелом даних про ПНО є паспорт ПНО. Якісні дані паспорта ПНО – основа якісного ведення Державного реєстру ПНО. Тому дослідження було